

ELŐFIZETÉSI ÁR:

Helyben:

1 óra 60 fillér.
3 óra 1.80 fill.

Vidéken:

1 óra 1 kor. 20 fillér.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

Szerkesztőség és kiadóhivatal
Deák Ferencz-u. 18. sz.,
hová minden levelezés
és egyéb küldemény
czimzendő.
Telefon-sz. 261.

FÜGGETLEN POLITIKAI NAPILAP.

Lapzárás: este 10 órakor.

Felelős szerkesztő: **Schaberl József.**

Kéziratok nem adatnak vissza.

Nagy visszaélések a kolozsvári ipartestületnél és szövetkezetnél.

Psz! Titok!

Szell Kálmán megy Bécsbe, Szell Kálmán jön Bécsből. Rátót—Budapest—Bécs között valahol mindég uton van a mozdony, a melyen a Gondviselés utazik. Imádkozunk, hogy szerencsés legyen a menetele, szerencsés a jövetele. Hiszen egyebet úgy se tehetünk a kiegyezés dolgában mi, az ország, az annyi millió. Mi csak az ingyenpublikum tisztaságából nézzük az előadást, noha a belépő-díjat ugyan megfizettetik velünk. — Hang hozzánk el nem hatól, sőt aki valamit látni akar, annak is a kombináció messzelátóját kell a szeme elé tartania. — Amott a messzeségnek titokzatos távolában pedig egynehány ur tárgyal és alkuszik fölöttünk. Most az én bőrömet adják-veszik, most a tiédet, most az ővét, most édes mindnyájunkét. Melyikünket kérdezték meg, hogy mit szólnunk hozzá? A legnagyobb képű szakértők is csak utólagosan tudnak jövendőt mondani, hogy alighanem valami baja esett a Riskának, mert hozik a bűrit.

Azt mondják: a titkolózás politika. Pedig a titkolózás: a tehetetlenség. Akinek elszánt utai vannak és a ki maga az ura minden lépésnek: annak nincs mit a titok ködébe burkolnia. Az elszánt hadvezér, aki csak az előrenyomulástól várja a győzelmet vagy a halált, az maga égeti föl maga mögött a hidakat. A nagy titokzatosság nem való egyébre, mint csupán arra, hogy ne tudják, mikor mennyit adnak és vesznek a mi bőrűnkől és a mi zsirunkból. A nagy dalia nem mer egyenesen állani,

mert akkor azonnal szembe tűnnék minden görbésége. Avagy talán a gyöngédség kedves kimélete ez, amely titokban alkuszik az ajándékra, hogy az árának tudása ne rontsa a boldogságát annak, a kinek szánva vagyon?

Szell Kálmánnak nincs könnyű dolga ebben a vásárban. A kapzsisággal, önzéssel, rosszakarattal és Magyarország czéltudatos megnyomoritásának ősi hagyományával kell birkoznia állandóan. Minden bokorban az álnokság leskelődik reá, az udvari ármány és diplomáciai kétszinűség, a mely ott puskáz reá, ahol a legbiztosabb menedéket ígérte. Elhisszük neki, hogy egymagának kell megküzdnie a fekete és színes frakkok egész ármádiájával és hogy a magyar álláspontnak odafönt nincsen támasztéka. Bizony, kellemesebb nyaralást is el lehet képzelni, mint az ide-oda utazgatást, a gondot, izgalmat, herce-hurczát és a kemény tusát egy egész ország érdekeiért. De vajjon nem a nyilvánosság volna-e a leg-hatalmasabb fegyver e viadalban Szell kezében? Nem szállna-e nagyobb és nagyobb erővel harcba, ha az ország hangos közvéleményétől nyerne bátoritást? És nem veszítené-e el az ellenfél vnkmerőségét, ha látná, hogy a ki vele szembe áll, az elfoglalt állásából ki nem mozdulhat, mert hátul egy rettentő áradat: a nép óhajta és parancsa szoritja előre?

A ki ezt a hatalmas fegyvertársat mellőzi a politikában, az a küzdelem komolyságának a hitét áldozza föl. Nem az ellenfelet félti a rendelkezésére álló erőtől, hanem önmaga fél attól: die ich rief, die Geister

werd' ich nun nicht los. A ki nyilvános párviadalt vi ellenfelével, az nem egyezkedhetik ki ötven, negyven, harmincz vagy annyi amennyi perczentekre: annak győznie kell vagy meghalni, a mi pedig fölöttébb kellemetlen arra, a ki semmit se óhajt annyira, mint élni minden áron.

Hibának és mulasztásnak tekintjük, hogy a közvélemény nagy erejét nem idézte föl a magyar kormány a kiegyezési küzdelemben a maga támogatására. Oh mert magától nem ébred föl minálunk, ahol rémes csataordítás keletkezik egy-egy zászló-affér nyomában, de áll néma csend ha „csak” gazdasági érdekről van szó, amely nem közvetlenül érdekli a politikában befolyással bíró érdekkörök zsebet. A kiváltságos osztályok érdekei még találnak szószólóra, és ezek nyernek is több-kevesebb védelmet, mindannyiszor más osztályok érdekeinek rovására, de maga az ország, a nép: az néma és közömbös. A nép, uram király: csöndes mint a halál.

Az életnek legnagyobb harczát, a kenyérharcot vivja egymással Ausztria és Magyarország. A küzdelem kimenetelétől függ ismét hosszú időre vagy talán mindörökre a létünk és a boldogulásunk. Hol van az országban valami nyoma ennek az elkeseredett küzdelemnek? Hol van az elementáris erő: a népharag, amely beledörögjön a csatazajba, mint Achilles, hogy még az ellenséget pártoló égi és földi istenségek is megremegjenek tőle? A husz millió emberből, akinek a bőrre megy a dolog, nem láttunk többet a csatatéren, mint egy zemplénmegyei deputációt,

azonban az is frakkban jelent meg a vezér sátra előtt és alázatos kérelemkép terjesztette elő óhajtaait a borvám-klauzula tekintetében, amely ország-részek népességét a nyomoruságba, a kétségbeesésbe kerget, hogy menekülni legyenek kénytelenek erről a földről, mint az erdők üzött vadja. Megígértetett nekik, hogy kívánságuk majd tekintetbe jön, amennyire lehetséges. Mint hogyha volna és mint hogyha lehetne egy országban egyéb tekintet is, mint magának az országnak, vagyis a népének az érdeke. De hát van!

Titok, titok! A titokban nincs áldás. Félünk, hogy ki fog derülni a titok s akkor leszünk mi boldogtalanok. A ki sötétben dolgozik: sohasem végez jó munkát: sötétben csak a penész és a gomba tenyészik. Az igazságnak nem árt, hanem használ a déli verőfény, a köztudomás világossága és a nyilvánosság napsugara.

Kadosa Marczel.

Szégyen elől a halálba.

Kolozsvár, július 29.

Egy szépséges leány szomorú sorsáról értesültünk tegnap. Nem új történet ez. Ismerősök a részletei, legfeljebb csak annyiban tér el a többi, sok hozzá hasonlótól, hogy szereplőket és színhelyet cserélt. Ime a történet, mely egy hiszékeny leányzó és egy lelketlen urról regél...

Vitályos Anna hűtelen lett falujához s hogy szolgálatot kapjon ellátogatott Kolozsvár egyik helyszerzőjéhez. Nem soká volt helyzet nélkül.

Mult év május havában belépett kézi leánynak X. helyi vendéglőshöz, ahol jól ment sorsa, mert a tulajdonos már kezdetben is sok szeretettel halmozta el, mikor pedig neje für-

dőre utazott, őt tette meg gazd-asszonyul.

A ven déglősné távollétében X. gyakran ellátogatott Vitályos Anna szobájába. A személyzet előtt nem is ment már titok számba, hogy a háziur viszonyt folytat a leánynyal, ki mind halványabb lett, míg a bűnös szerelem látszólag is meg nem érlelé a gyümölcsét.

Ekkor az asszony is tudomást szerzett a dologról s a férj minden ellenzése daczára elüzte házától a leányt. A szegény teremtés a legválságosabb pillanatban Maros-Ludason lakó szülőihez utazott, de a kéréletetlen szülők — látva leányuk helyzetét — nem fogadták be hajlékukba s a szerencsétlen leány ekkor sógorához költözött.

Itt sem volt nyugodalma sokáig.

Barátnői folyton pirongattak, többen szánakoztak helyzetén, a legtöbben megvetették és éreztették vele azt a lenézést, melylyei a bukott leányok iránt szoktak viseltetni.

A szerencsétlen leány türt, türt, de mikor betegyáig kíséerte ismerőseinek gunyolódása, végzetes szándék fogamzott meg agyában. Tegnapelőtt éjjel, mikor mindenki aludt, fölkeltek fekhelyéről és kiment a határba, ahol a Marosba ölte magát.

A faluvégi malom kerekei alatt találták föl összezuzott holttestét . . .

Egy átmulatott éjszaka.

Kolozsvár, július 29.

Nagy czéczóval vonult be tegnap Kolozsvárra *Körösi* Mihály falusi gazdaember. Nem volt valami fontos ügye, mégcsak vásárra sem jött, egyszerűen mulatni akart, úgy ahogy városban szokás mulatni, kísérete egy hűséges szolgából, meg a faluvégi cigányból állott, aki nem emelkedett ugyan még föl Faraó modern ivadékainak piadestáljáiig, de a maga nemében nem kisebb virtuoz volt azon rajkóknál, akik óráról-órára a népszerűségük miatt agyarsépelet angol kuplékat kegyetlen buzgalommal riszálják.

Amikor megközelítették a Mátyás király-teret, *Körösi* uram — mint afféle tudakos notabilitáshoz illik — jobbához hívta szolgáját, balját meg hűséges cigányára felé nyujtá és elkezdett szörnyű módon dikeziózni Kolozsvár nevezetességeiről, rejtelmeiről meg hogy változatokban milyen gazdag e kincses város éjszakai élete. És addig beszélt tündérfényű vendéglők-ről, esodás leányzókról, kik úgy járnak a tánczot, mint a lidércz, melyet csak elvétve látnak factornyos falujuk czintermében, csepürágókról, akik hercegi grófi-ruhába bujnak és énekelnek — hogy a „kiséret“ menten elhatározta megismerni ennek a káprázatos éjji világnak titkát.

Már alkonyatban hozzáfogtak a készülődéshez. János szolga kikefélte a maga és *Körösi* uram ruháját, Zsiga cigány pedig hegedűjét igazgatta. Mikor aztán nagy munkájukkal elkészültek nekivágtak az utcák tömkelegének, egyenesen egy itt időző chantanba. És a fura jövevények nagy derűtség közepette foglaltak helyet egy hosszú asztalnál.

Még éjfélre sem járt az idő, midőn a nagyszerű látványosságtól, meg a sok féllitterrel elfogyasztott bor hevéből elkábultan utolsó pohár italukat szürcsölgették. A lámpák már oltófélben voltak, üresedett a *fészter* is, csak egy-két élni siető mánásgyerek gubbasztott még hölgye társaságában a szomszéd asztalnál.

Körösi egészen föltüzelt a mámor s nem respektálván sem törvényt, sem vendéget, torakszakadtából rágyujtott, hogy:

„Azért, hogy én paraszt vagyok, Sájdiridi rozmaringom“ . . .

A Zsiga cigány mindjárt kíséretet adott hegedűjével s a nem éppen harmonikus duettbe olykor-olykor belebömbölt János is a maga kellemetlen baritonjával.

A mánások összenéztek. Nem igen tetszett nekik ez a társaság. Oda is szólottak a személyzetnek, hogy távolítsák el a parasztokat. A pinczerek teljesíteni akarták a kívánalmat, de mikor egyikük durva hangon a mulatókra rivalt, hogy „hékás! Nem a falujokban vannak itt; takarodjanak ki azonnal“ — *Körösi* uram egy székert ragadott meg s úgy ütötte kontyon a szólót, hogy menten elborította a vér. Ezután következett csak a drága lagzi.

Üvegek, poharak röpültek örületes gyorsaságban a mulatók felé, kik a szélrózsa minden irányában keresték a menedék-helyet.

Végül a felbőszült parasztok bieskára fogták a dolgot s talán még vérengzésre is vete-mednek, ha időközben meg nem érkezik a rengőrség, mely kellő „tappéntattal“ eltessékelté őket a dolgozóházba.

Azután csendes lett minden, csak a Zsiga cigány összetörött hegedűjének ott maradt ronsai tanuskodtak arról, hogy e helyen pár pillanattal ezelőtt kurucz dolgok történtek . . .

Hamis bankók Kolozsvári.

Kolozsvár, július 29.

Kolozsárt és vidékén megint óriási mérvben elszaporodtak a hamis tizesek.

Alig csukják el az egyik pénzhamisító bandát, már nyomában vannak egy másiknak s ha ki is fürkészik ennek tagjait, bizonyos, hogy ezalatt egy harmadik szövetkezet kezd működéshez.

Csak a mult hetekben adtunk hirt több hamis tizesről, melyet a rendőrség elkobzott. Nyomozást rendeltek el a bankók forgalomba hozójának kipuhatólása érdekében s bár a vizs-

gátat még semmi positiv eredményt fölmátatni nem tud, újabb hamis tizeseket szolgáltatottak be a rendőrséghez.

Vasárnap délelőtt *Weisz* Mór szatócsnál *Oltyán* Juon kis-görényi parasztember két hamis tizzel akarta fizetni bevásárlását. A szemes szatócs azonban idejekorára észrevette a pénz hamis voltát s *Oltyánt* bekísérték a rendőrséghez, hol kiderült, hogy a tizeseket egy budapesti fémipari részvénytársaságtól kapta. Mindkét bankó egy műhelyből került ki és igen kitünő hamisítvány.

A magyar oldala hajszálnyira összevág a jó tizesekkel, csak a német szövegű oldalán mutatkozik hiányosság, mennyiben a színezés valamivel sötétebb az eredeti bankjegynél.

A rendőrség erélyesen nyomoz.

Nagy visszaélések a kolozsvári ipartestületnél és szövetkezetnél.

— Saját tudósítónktól. —

Kolozsvár, jul. 29.

A Budapesten megjelenő „Magyar Munka Kisiparosok Lapja“ című heti szaklap legújabb számában fentti czimek alatt az alábbiakat olvassuk, melyekhez kommentárt füzni ezidőszerint még nem tartjuk érdemlegesnek:

„Az itteni ipartestületnek jun. 18-án megválasztott új vezetősége e hó 12-én vette át hivatalosan az ipartestület pénztárát. Az új előljáróság, hogy elhárítson magáról minden rámat és gyanusítást, elhatározta, hogy a pénztár átvételéhez hatósági közeg kiküldetését fogja kérelmezni. A kérelem teljesítve lett, melynek értelmében az átvételnél biztosul Tussai Gábor rendőralkapitány küldetett ki.

Az iparosság körében nagy érdeklődéssel voltak az átvétel végeredménye iránt, mert már hónapokkal ezelőtt szárnyra kelt a hír, hogy az ipartestület, valamint a szövetkezet pénztáránál rendellenességek történtek. Annál meglepőbb és érhetlenebb volt, hogy most, mikor az új előljáróság átveszi a régi előljáróságtól a testület és szövetkezet pénztárát, — az átvétel eredményéről egy szó sem pattant ki. Annait sikerült megtudnom, hogy az átvételnél Tussai Gábor hatósági biztoson kívül jelen voltak a régi előljáróság részéről: Haas János volt ipartestületi pénztárnok. *Terkál Béla* és *Rignát József* volt számvizsgálók; az új előljáróság részéről: *Tóth József* elnök, *Geng Akos*, *Mann Károly* és *Konez Ernő* számvizsgálók és *Bagaméry István* pénztárnok.

Az átadási aktus zárt ajtók mögött történt.

Az átadás tehát megvolt, de annak részleteit nem sikerült megtudnom. A jelenlevők egyelőre nagy titoktartást fogadtak

meg egymásközött és elhatározták, hogy a helyzet és további intézkedések megállapítására újlag vizsgálatot és ennek folytán ülést fognak tartani.

A város iparossága elkeseredett az átadás érthetetlen titkolása miatt. Elhatározták egyesek, hogy e miatt rendkívüli közgyűlés egybehívását fogják kérelmezni; ami ha nem sikerülne, feljelentéssel élnek a hatósághoz, egyben memorandumot intéznek a kereskedelmi miniszterhez.

Ennek kényszerítő hatása alatt ma ismét vizsgálat volt a testületben és szövetkezetben, de végeredménye még ma sem került napfényre. *Annai bizonyos, hogy az ipartestület és a szövetkezet belételeiben oly visszaélések és rendellenességek derültek ki, melyek szenzációs meglepetésre és panamára fognak okot szolgáltatni. Már eddig is több ezer koronára rugó hiányokra jöttek rá.* Az új vezetőség tehetetlen szorult helyzetében, nem akarván kompromitálni iparostársait, nem tudja miként simítsa el a dolgot.

Mozgolódás indult meg, hogyha az ügy két hét leforgása alatt tisztázva nem lesz, az itteni iparosság küldöttségileg megy a fővárosba a kereskedelmi miniszter elé, kitől — memorandumban terjesztve elő panaszukat, — vizsgálat elrendelését fogja kérelmezni.“

Mindenütt, hol megfordulunk, kérjük követeljük a „Kolozsvári Ujság“-ot, a polgárság érdekeinek bátor, szókimondó, harczosát.

HIREK.

Kolozsvár, július 29.

Petőfi Sándor halálának évfordulójára.

1849. jul. 31. — 1902. jul. 31.

„Lesz-e gyümölcs a fán, melynek nincs virága?“

Ötvenhárom éve mult, hogy ezen emlékezetes szavak elhangzottak a szabadság lánglelkű apostolának ajkáról.

Jós volt ő, aki egy századdal előre látott, aki látta jövőndő romlásunkat és keserűségét dalba öntötte.

Dalolt örömet, bánatot. Dalának minden egyes sora a szabadság, egyenlőség és testvériség volt.

Ah! ha beláthatnánk az elhunyt költő szívébe, mint forrongott ott az eszme e hármas jelige megvalósításáért, ha át tudnánk érezni dalba öntött gondolatait: nagygyá tennétek a hazát!

Mily szatirája az életnek, midőn ma dörgő hangon kiáltjátok, hogy „Magyarok istenére esküszünk“ s holnap... holnap földig hajol derekatok a gögös földi állistenek előtt.

Lett e gyümölcs a fán? Nem lett! s ami termett, az is férges, mely a mellette levő ép egészségeset még éretlenkorában fertőzi meg.

Amit kivívtak a nagyok, a miért az aradi tizenhárom di-eső halált halt, a szabadsá-gért, azt ti most a fölülről vetett rothadt koncepciók fö-ládozzátok.

Sorvad az eszme, mint a virág, melytől gyilkos kezek megvonták az áldott nap él-tető sugarát, s nem fog ki-törhetni, mint láva a hegy belsejéből midőn a szabad-ságnak apostola fel fog tá-madni és hangzani fog he-gyen és rónán a „Talpra magyar!”

— Az ipartestületi titkárságról.

Ma tölti be ezt a fontos tiszt-séget az ipartestület előljáró-sága. Amint értesülünk, bizo-nyos jelöltek nagyban kortes-kednek megválasztásuk mellett. Megvagyunk arról győződve, hogy az előljáróság tagjai, mind-annyian önálló, nagykoru és komoly férfiak, kiknél az ilyen korteskedésekkel épp az ellen-kező hatást lehet elérni. A tit-kári álláshoz ugyanis bizonyos képességek kellenek, amelyek épp úgy magukban foglalják a szorgalmas munkát benn az ipartestületben, mint a reprezen-tálásra hivatottságot, azonkívül ott a cselekvésre való képessé-gek jöhetnek csak számba és nem a korteskedés alkalmával teendő ígéretések. A beadott és általunk ismert pályázók kö-zül, egyben sem találjuk meg az arravalóságot oly mértékben, mint Herczeg Jenő szerkesztő-ben és megvagyunk arról győ-ződve, hogy az előljáróság vá-lasztása is reá fog esni, mint aki legtöbb garanciát nyújthat arra, hogy az ipartestület érde-kében hasznos munkásságot fog kifejtteni.

— **Vándorló gránitkoczkák.** A magisztrátus annak idején elha-tározta, hogy a város forgalma-sabb utcait aszfalt járdákkal látja el. A Kossuth Lajos-utczán is nyoma látszik már a haladás-nak, csak az a baj, hogy míg az egyik utat beaszfaltozzák, a másik, sokkal forgalmasabb he-lyet ugyanazokkal a gránitkoc-zkával javítgatják ki, melyeket a rejtettebb és forgalmi szem-pontból kevésbé nevezetes ut-czákra felszítettek föl. Így tör-tént ez a Kossuth Lajos és Fe-rencz József-utakkal is. Az előbb-irt kiépítettek ellenben a Fe-rencz József-ut még mindig ab-ban a helyzetben van, ahol év-tizedekkel ezelőtt, dacára, hogy a pályaudvar közvetlen közelé-ben fekszik és legforgalmasabb helye városunknak. Ha helyes-nek vélik így megoldani inté-zőik a rendezés munkálatait,

ám higgyék, de mi amellet va-gyunk, hogy czélszerűbb volna mindenekelőtt azon utakat ren-dezni, ahol nagyobb a forgalom. Ne hordjuk ide a gránitkoczká-kat, hanem lássunk hozzá ezek-nek a kiépítéséhez.

— A törvényszék költözködése.

Mult heti számaink egyikében hirül adtuk, hogy a királyi tör-vényszék jövő hó elsejére tel-jesen átköltözik az igazságügyi palotába. Mint most értesülünk a polgári bűnügyi és telekkönyvi iktatók csak augusztus hó 5-én helyeztetnek át az új épületbe, addig régi helyeiken maradnak.

— **Tűzvész Györgyfalván.** Ugy látszik Györgyfalvát gyakran keresi fel a szerencsétlenség. A tavaly is tűzvész pusztított a fa-luban s most ismét azt a hirt kapjuk, hogy tegnap délután tűz ütött ki épen akkor mikor a falu apraja és nagyja tánc-mulatságban volt összegyűlve. A tűz egyik györgyfalvi gazda istállójában ütött ki s mire ösz-szeszaladt a falu az oltáshoz, már a szomszédos telek épületei is tüzet fogtak. A nagy meleg és szárazságban a tűz gyorsan terjedt, úgy hogy aránylag rö-vid idő alatt négy lakóház és ehez tartozó gazdasági épületek is lángokban állottak. A falusi feckendőknek a csendes időnek és annak a körülménynek, hogy nappal keletkezett a tűz — kö-szönhető, hogy még nagyobb szerencsétlenség nem történt. Így is négy gazda tönkre ment, az épületek és a behordott takarmány nagy része a lángok martaléka lett. A tűz színhelyén baleset is történt. Egy ember ugyanis ingóságait akarta men-teni, mikor az égő gerenda rá-esett és súlyos égési sebeket okozott.

— **Tüntető körmenet.** A ma estére tervezett tüntető körme-net ügyében az alábbi levelet kaptuk:

Tekintetes szerkesztőség!

Nagyságos Richter Aladár egyetemi tanár ur egyenes és határozott kívánsága folytán a folyó hó 29-ére tervezett fáklyás körmenet elmarad.

Miről a város közönségét értesíteni tisztelettel kérem.

Kolozsvárt, 1902. jul. 27.

Huszár Gyula.

— **Gyászhir.** Dr. Vályi Gábor egyetemi tanárt, egyetemi pro-rectort súlyos csapás érte. Neje Sárosy Klára a f. 1902. év ju-lius havának 27-ikén, délután háromnegyed 3 órakor életének 57-ik évében hosszas és kinos szenvedés után meghalt. A boldogult csak 2 évvel élte túl mostoha fiát, kit 8 éves kora óta, 14 éven át, a valódi édes-anyai szeretet melegevel vett körül s kinek sorai gyászos ha-

lálát felejteni nem tudta. Te-metése ma délután 4 órakor lesz a Majális-utczai 14. számú háztól.

— **Elveszett aranyóra.** Dr. Al-bert Sándor ügyvéd tegnap dél-után elveszítette értékes arany-óráját. A megtalálót kérjük szol-gáltassa be a tárgyat a rendőr-séghez, ahol illő jutalomban ré-szesül.

— **A vetélytárs.** A harag és gyűlölködés legádázabb nemével viseltettek egymás iránt *Kon-koly Dénes* és *Nyarádi Ferencz*. Még akkor keletkezett közöttük ez az ellenségeskedés, midőn egy leányt boldogítottak udvar-lásukkal. Nyarádnak jobban kedvezett a sors vetélytársánál, aki emiatt bosszút esküdött el-lene. Sokáig kerülgették egy-mást, hogy rég érzett haragju-kat kitölthessék. Tegnap hozta őket össze egy olyan helyen a sors, ahol nem kellett tartaniok rendőri beavatkozástól. A mo-nostori kétvízköz volt e zug. Először Nyarádi támadt heves szavakban ellenfelére, Konkoly pedig csak riposztrozott, de mi-dőn gunyolódásuk átlépte a kri-tika határát is, egy 5 kilogram-nyi súlyú kődarabbal úgy fejen-vágta vetélytársát, hogy ez men-ten összerogyott. Nyarádi a men-tők pártfogásába került, Kon-koly ellen a rendőrség intéz-kedett.

— **Testvér-becsület.** Undok rá-galmakat szórt egy idő óta *Né-meth János* gazdálkodó volt je-gyesére; *Abrok Jolánra*. A leány eleintén hallgatagon nézett far-kasszemet a rágalmakkal, ké-sőbb azonban elment Németh János lakására és ott könyekre hatva könyörgött a veszedel-mes embernek, hogy ne tegye tönkre becsületét. Németh ezt a látogatást egy újabb rágalom megteremtésére használta föl s nem is hallgatott, amíg a leány el nem panasolta sérelmét a bátyjának. A 24 éves erős, iz-mos fiu ekkor elment Németh-hez, akit föl szólított, hogy vonja vissza állításait. A legény nem akarta ezt megtenni, mire az *Ab-rok* fiu hátába szurta 15 czen-timéter hosszú kését, azután je-lentést tett a rendőrségnél. A megszurtt ember sebe súlyos, de nem életveszélyes.

— **Öngyilkosság dinamittal.** Kü-lönös módon vetett végett éle-tének *Krajzer János* bányász. Svedlér községben, a hol dol-gozott dinamit-töltényt tett a szájába és meggyújtotta a robba-nó szert. A dinamit nagy rob-banással tüzet fogott s apró da-rabokra szaggatta széjjel az életunt ember koponyáját. Az

öngyilkos kiterjedt családját nagy nyomorban hagyta hátra.

— **Polgárháboru.** Az Egyesült-Államok követe jelenti Port au Princeból, hogy a polgárháboru az egész országban kitört. Fir-min Port au Prince felé vonul. Az ideiglenes kormányt felosz-latták. A pierrott ágyunaszád Port au Prince előtt horgonyoz. Nagy izgatottság uralkodik.

— **Gyermekgyilkosság tévedés-ből.** Végzetes eset történt ana-pokban Sóbányán. Schmidt Be-la, egy ottani bányász fia, éjjel ittas állapotban tért haza szü-lei lakására s erősen megrögtet-te az ablakot. Az apja az abl-akhoz ugrott és abban a hi-szemben, hogy betörő jár a háznál, revolverrel rálőtt. A mámoros legény a golyó szíven találta és nyomban megölte. A lövés zajára elősiettek a szom-szédok, a kik a legényt már halva találták. A gyilkos apa agyonlőtt fia láttára öngyilkos akart lenni, a miben azonban megakadályozták.

— **Vadnay halála.** Vadnay Ká-roly a magyar irodalom kitünő tollu publicistája, tegnap reg-gel fél 11 órakor 70 éves korá-ban meghalt. A halálhíre az Akadémia és a Kisfaludi Tár-saság kebelében intézkedés tör-tént, hogy a temetésen való részvétel módozatait megállá-pítsák.

— **A márkai merénylete.** A lausanne-i bíróság a napokban szenzációs ügyet kezdett tár-gyalni. A vádlott *Lagoy Jean* Alfréd márkai, a ki gyilkos me-rényletet követet el apósa, *Le Mée de la Salle* ellen. Az ügy előzményei ezek: A márkai 1890-ben vette feleségül *Le Mée Co-ralie* kisasszonyt és *Sant-Reni* melletti jöszágán telepedett le. A szerelmi házasságnak azon-ban már 1894-ben az lett a vé-ge, hogy a márkiné válópört in-dított férje ellen. A márkai ugyanis brutálisan bánt felesé-gével, a kiadásokért folyton szid-almazta az asszonyt, a ki pe-dig nagy hozományt kapott. A bíróság a márkai hibájából felbon-totta a házasságot és a két leány-gyermeket az anyának ítélte oda. A mult télen a nagyobbik le-ány megbetegedett és az orvo-sok tanácsára *Onehybe* vitték Lausanne mellett. A márkai, a ki hallott leánya betegségéről, *Onehybe* utazott és látni akarta gyermekét. *Le Mée*, az após, nem akarta a márkait a beteghez eresztetni, mire a márkai revol-verből háromszor lőtt apósára. *Le Mée* súlyosan megsérült, de az orvosoknak sikerült őt meg-menteni. A márkait letartóztatták. A tárgyalásra a franczia arisz-tokrácia több tagját idézték meg tanúságtételre.

Kiadó-tulajdonos:

SCHABERL JÓZSEF.

Hatóságilag engedélyezett nagy
!! VÉGELADÁS !!

Réti Sándor-féle

Deák Ferencz-utca 4. szám alatti

férfi-ruha és posztó-üzlet

• teljesen feloszlik. •

30, 40, 50%-al leltári áron alól

eladatnak:

Férfi öltönyök — — 4 frtól kezdve
Fiu öltönyök — — 2 frtól kezdve

Gyermek öltönyök — — 70 krtól kezdve
Férfi nadrág — — 80 krtól kezdve
Szövetek — — 65 krtól kezdve
Honi és külföldi gyapju szövetek 1.50 krtól
Posztó kalapok — — 50 krtól.

A teljes üzleti berendezés eladó.

Üzlethelyiség kiadó.

APRÓ HIRDETÉSEK:

LEVELEZÉSEK.

Kaczér leány. Levele van a kiadóban.

Barna fiú. Levele van a kiadóban.

Tavi rózsá. Levelét későn vettem kezhez, s ezért nem jelenhettem meg a találkán. Kérem, szíveskedjék újabb randevout kitűzni, Pá — B. F. 20.

Nyaralónak igen alkalmas egy 4 holdas telek,

mely áll 4 szoba, 1 csűr, 1 gyümölcsös, 2 kut és istállóból jutányos áron

szabad kézből azonnal eladó.

Bővebb felvilágosítást ad **Léb Eduárd** Solyomkón, a helyszínén.

Kolozsvártól 26 kilométer távolságra van.

Wichterle F. Gazdasági gépgyár bizományi raktára.

Együttal ajánljuk dusan felszerelt raktárunkat, mindennemű vasárunkban. **Butor és vasárunkban, Elszigetelő és Kátrányos fedélművek, Konyha felszerelési cikkek, Gépolaj, Tovota kenőcs, Kencze, Olaj és porfestékek, Kocsikenőcs és Pormentesítő olajból nagy raktárt tartunk.**

Kiváló tisztelettel

Babós és Társai.

Telefon 351.

Jutányos árak és pontos kiszolgálás.

Üzlet áthelyezés.

Van szerencsénk a n. é. közönség szives tudomására hozni, hogy

Vas és szerszám

kereskedésünket

folyó évi október hó 1-én az ujonnan épített csizmadia társulat Deák Ferencz-u. 25. számú házába helyezzük át.

21. 1-5

HIRDETÉSEKET
lehetőleg legelőször felvállal a
„**Kolozsvári Ujság**“
kiadóhivatala.

SCHABERL JÓZSEF GUTENBERG KÖNYVNYOMDÁJA

KOLOZSVÁRI UJSÁG

* POLITIKAI NAPILAP. *

Megjelenik minden nap

4-5 ezer példányban.

Telefon 261. sz.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

szerkesztősége

Deák Ferenc-utca

18. szám.

A legcsinosabb

HIRDETÉSEKET

jutányos

árak mellett

a kiadóhival

vesz fel.

Telefon 261. sz.

KOLOZSVÁRI UJSÁG

kiadóhivatala

Deák Ferenc-utca

18. szám.

Eladó vagy kiadó

Kolozsvárt egy jó forgalmu, csinosan berendezett

VENDÉGLŐ

kerthelyiséggel és tekepá-

lyával együtt. Bővebbet

a kiadóhiv.

A Babos-féle

vasüzleti helyiség

a Deák Ferencz-utczába 1902.

Október hó 1-től kiadó.

Értekezni: **Káhn N. Samu**

irodájában. 10-10

A nagyérdemű közönségnek becses tudomására kívánjuk hozni, hogy

RINDT és DOCZY

mű-asztalosok

saját gyártmányu butor raktárukat **megnyitották**

Deák Ferencz-utca 51 szám alatt.

Hol is a n. é. közönség a legegyszerűbb butoroktól a legdiszesebbig rendkívül olcsó árban szerezheti be, ezenkívül ajánlják magukat, a n. é. közönségnek

épület, portál, boltberendezés,

parketrakás,

minden e nembe vágó asztalos munkák pontos és előnyös árak mellett elkészítésére.

Műhely helyiség saját-ház Honvéd-utca 92. sz.

A mélyen tisztelt közönség szives figyelmébe ajánlom a modern technika minden előnyével gazdagon felszerelt „**GUTENBERG**“

KÖNYVNYOMDÁMAT. Mint tanult nyomdász, egyedüli

elvem volt egészen új könyvnyomdám a legmoder-

nebb követelmények szerint és a legnagyobb szak-

értelemmel berendezni; ezen törekvésem által

azon kellemes helyzetbe jutottam, hogy bár-

milyen nyomdai munkát a legjobb izlésnek meg-

felelően, mérsékelt árak mellett vagyok képes kiállítani.

Elvállalok **ujságok, folyóiratok, alkalmi iratok, könyvek, kisebb és**

nagyobb nyomdai munkáknak legújabb betűkkel, izléses kivitelben való

elkészítését. Szives támogatást kér **Schaberl József** nyomdatulajdonos.